

Тижневик,
20 - 26 серпня
2015 року

№ 90 (5346).
Роздрібна ціна - 3.95 грн.

www.wz.lviv.ua

ВИСОКИЙ ЗАМОК+

ШОДЕННА ГАЗЕТА

Незалежність чогось вартує, якщо може себе захистити...

Несвяткові нотатки напередодні найбільшого державного свята

Іван ФАРІОН

24 серпня – День народження країни. З цієї нагоди буде парад на Хрестовику, молебні у храмах, жовто-сині фани на будинках і прапорці на капотах авто, патріотичні флеш-моби і футболки, стрічки кольору неба і пшеничного поля у дівочих косах, державницькі тости з келихом вина. Нам є що і кого величити. Але, покладімо руку на серце: час для гучних переможних літавр не настав. Бо свого головного завдання ми ще не виконали. Нинішня річниця, як і попередня – слушний привід поговорити про ступінь міцності нашої держави, яка, як і торік, на своїх уродини складає неймовірно тяжкий іспит...

УКРАЇНА застовпила за собою місце на карті світу, ніхто вже не питує: "А де це?". Володіємо всіма атрибутами суверенної країни, маємо життєзверджуючий гімн-славень, який без фонограми виконують багатотисячні стадіони. Маємо миролюбійських барв державний стяг, незалежні владні інституції, активне громадянське суспільство. Входимо у представницькі світові орга-

нізації, домоглися багатьох звершень у різних сферах життя. Одне з найбільших наших досягнень – демократичні свободи, згуртованість навколо європейських цінностей. Попри це, українці не завершили будувати свій Дім. А головне – не почуваються в ньому безпечно. На їхнє життя, на наш суверенітет щодня зазиває великий ненажерливий сусід, який, нехтуючи міжнародними правилами,

уже відшматував частину української землі. У тому, що за роки Незалежності "охота зариться на чужое" в окупанті не відпала, є чимала частка і нашої з вами вини.

Чверть століття – достатній час, щоб збудувати державну оселю, облаштувати для комфортного життя і, найголовніше, зробити неприступною фортецею. Однак ми цей період для плідної державотворчої роботи розтріянили, втратили багато часу. Замість працювати у потічка, іти вперед, тішили себе ностальгічними спогадами про минуле, жили за радянськими стереотипами і совковими забаганками. Плекали ілюзії. Замість примножити – ділили нахіті іншими (а ще більше – розкрадали). Найбільшим внутрішнім ворогом стала корупція, яка проникла у всі закути. Попри усвідомлення фатальності цієї небезпеки, їй не дуже й опиралися.

Стор. 5

Воїнам АТО повезуть три тонни вареників

■ Волонтери
Ксенія
Клим
(ліворуч)
і Лілія
Плахтій
ліплять
вареники.

Стор. 3

БРАТИ І СЕСТРИ УКРАЇНЦІ!

Живемо в час великої відповідальності, коли справджаються пророчства Шевченка, Бандери, Коновалця. У боротьбі здобуваємо самостійність, у вогні гартуємо державність, у еності неухильно йдемо до перемоги у неоголошений війні. Спільною молитвою плекаємо Велику Україну, де господар – український народ. Віримо, що на ерзії поколінь наші нащадки твердо скажуть – незалежна Україна відбулася!

**Слава Україні!
Героям Слава!**

З повагою голова Львівської обласної ради
Петро КОЛОДІЙ.

4 820059 090045 >

У НОМЕРІ

■ «Насnilося мені,
що я була калиною...»

Неймовірна материнська історія про повернення сина з війни.
Стор. 4

■ Орден – від президента,
проте – від волонтерів

«Кіборга» Остапа Гавриляка, який пройшов сім кіл донецького пекла, нагородили орденом Богдана Хмельницького.

Стор. 4

■ Антуан АРЖАКОВСЬКИЙ:
«Росіяни – травмований народ, який грає комедію»

Тверезий погляд французького історика російського походження на російсько-українську війну.

Стор. 6

■ «Мені натякнули:
хочете нормально працювати – треба платити»

Через терор податківців успішне підприємство-експортер – перед загрозою закриття.

Стор. 7